

SYNOPSIS

Otar har lämnat Tbilisi i Georgien för svartjobb i Paris. Kvar i Tbilisi lever hans syster Marina och systerdotter Ada tillsammans med hans gamla mamma Eka. Hans regelbundna brevrapporter från Paris är inte enbart välkomna ljusglimtar i en annars slitsam tillvaro. Breven från den älskade sonen ger även näring åt Ekas passion för den franska kulturen, en passion hon burit på ända sedan barnsben.

Ett telefonsamtal ställer plötsligt tillvaron på ända: Otar har förolyckats på en byggarbetsplats. Marina och Ada inser att beskedet om hans död kommer att innebära slutet för Eka, och de bestämmer sig för att låta honom leva vidare i breven, nu författade av Ada. En väv av vita lögner tar sin form. Frågan är hur länge den kommer att hålla.

NÅGRA FRÅGOR TILL REGISSÖREN

Vad är bakgrunden till filmen?

Filmen bygger på en sann historia. Den är sann, men samtidigt så osannolik att jag kände att jag var tvungen att ge mig i kast med den. Eftersom det är en mycket privat historia, kunde den inte berättas i dokumentärfilmens form. Därför blev jag tvungen att pröva ett för mig nytt berättarsätt, spelfilmen. Vi var självfallet tvungna att ändra på mycket, återuppfinna historien, dess slut, karaktärerna mm.

Varför Georgien?

Jag bodde där i ett halvår, när jag arbetade som regiassistent för Otar Iosseliani. Precis som jag tidigare hade förälskat mig i hans filmer, blev jag nu förälskad i Georgien. Det är ett mycket vackert land, en knutpunkt mellan Europa och Asien, en mötesplats för kaukasiska, ryska, europeiska och orientaliska influenser. Du känner allt det här, när du reser till Tbilisi, en magnifik stad trots att den är så nedgången. Tillvaron är inte lika hård som i Ryssland och människorna är varmare. Jag känner mig i hög grad hemma där, kanske för att jag har mina rötter vid Medelhavet. Georgiens historia är tämligen kaotisk. De har haft alla möjliga problem, men de har lyckats bevara det positiva i allt. Jag förälskade mig i landet, men det var inte så att jag bestämde mig för att jag en dag skulle spela in en film där. Men när den här historien dök upp, visste jag att den var tvungen att utspela sig i Georgien. I första hand för att det gav oss en förevändning att visa

upp denna mycket fascinerande plats. I andra hand för att jag vill säga något om Frankrike - inte Frankrike från insidan, utan Frankrike sett från utsidan. Jag ville behandla utlänningars föreställningar om Frankrike och de avvikelser mellan verklighet och föreställning som förekommer.

Genom att filma långt hemifrån kunde jag utnyttja distansen för att säga något om mig själv i andra människors ögon.

Varför är Ada och hennes familj så förälskade i Frankrike?

Det är inte många som känner till det, men Georgien är ett land med en lång tradition av kontakter med Frankrike. Många fransmän har rest i landet och många har även bosatt sig i Georgien. Det har alltid pågått en utbytesprocess länderna emellan, och likt många andra människor inom den ryska inflytandesfären fascinerar georgierna av den fransk kulturen. Men jag ser ändå inte BREVEN FRÅN OTAR som en film om frankofiler. Jag är inte speciellt intresserad av att säga något om Frankrike, utan jag är mer intresserad av att visa hur man kan förälska sig i ett främmande land, ett land som man bara känner genom sina föreställningar om det, och den risk för besvikelse som detta innebär.

Filmens hjärta ligger i dess porträtt av tre generationer av kvinnor...?

Ja, utgångspunkten var att skildra tre kvinnor fångade i en tillvaro som är stadd i förändring - på gott och ont. Jag ville att de tre kvinnorna skulle vara lika viktiga, ingen skulle överskugga de andra. Man kan se dem som tre sidor av av en och samma karaktär, samma kvinna vid tre olika stadier i livet.

Är BREVEN FRÅN OTAR en film om lögner?

Både ja och nej, lögner förekommer på flera nivåer och de genererar fler lögner i sin tur. Som begrepp är lögnen fascinerande. För en film är den en ypperlig utgångspunkt, på en och samma gång en destruktiv och kreativ kraft. Men i den här berättelsen fungerar lögnen mer som en katalysator, som avslöjar hur var och en av kvinnorna lever i en lögn och hur de förändrar sina liv för att passa den lögnen.

Breven från Otar

BIOGRAFIER:

ESTHER GORINTIN (Eka)

Esther Gorintin är född i Polen, men bor i Paris. Hon började sin karriär som skådespelerska 85 gammal i rollen som Vera i Emmanuel Finkiels film *Voyages*. Efter debuten har hon agerat i ett antal kortfilmer och fyra långfilmer.

Filmografi:

2003	BREVEN FRÅN OTAR
2002	Carnage
2001	Wimbledon Stage
2001	Imago
1999	Voyages

DINARA DRUKAROVA (Ada)

Dinara Drukarova föddes i S:t Petersburg 1976, men har bott i Paris i flera år. Hon upptäcktes vid 14 års ålder i Vitalij Kanevskijs *Ligg still, dö, återuppstå!*, vilken belönades med Camera d'Or vid filmfestivalen i Cannes. På svenska biografer har hon kunnat ses i Alexej Balabanovs *MÄNNISKOR OCH OMÄNNISKOR* (distribution novemberfilm).

Filmografi (urval):

2003	BREVEN FRÅN OTAR
2002	Petites coupures
2000	L'engrenage
1999	Le dernier des immobiles
1998	MÄNNISKOR OCH OMÄNNISKOR
1996	Un amour inachevé
1995	La toile
1995	Le fils de Gascogne
1994	We, Children of the 20th Century
1993	Doniasha
1993	Angels in Paradise
1992	Smog
1992	An Independent Life
1990	Freeze, Die, Come to Life
1989	It Happened Near the Sea

NINO CHOMASSURIDZE (Marina)

Nino Chomassuridze är född och uppvuxen i Georgien. Har varit skådespelerska sedan 15 års ålder och spelat med i ett flertal ryska och georgiska filmproduktioner. Hon har även jobbat med teater och tv i över 20 år.

JULIE BERTUCCELLI (regi, manus)

Född 1968. Studerade filosofi innan hon utbildade sig till dokumentärfilmare i Paris. Före spelfilmsdebuten med *BREVEN FRÅN OTAR* regisserade hon flertalet dokumentärer. Hon har även varit regiassistent till bl a Otar Iosseliani,

Krzysztof Kieslowski, Bertrand Tavernier, Emmanuel Finkiel and Rithy Panh.

filmografi:

2003	BREVEN FRÅN OTAR
2001	Un monde en fusion
2000	Voyages Voyages
1999	Bienvenue au grand magasin
1998	Fabrique des juges
1994	Une liberte
1993	Un metier comme les autres

BERNARD RENUCCI (manus)

Har skrivit manus till några av Julie Bertuccellis dokumentärfilmer samt till flera TV-filmer. Regidebuterade med en dokumentärfilm 2002.

ROGER BOHBOT (manusbearbetning)

Har skrivit manus till bl a Eric Zonca, Orso Miret, Christophe Blanc och Arnaud Desplechin.

CHRISTOPHE POLLOCK (foto)

Christophe Pollock har varit filmfotograf åt bl a Jean-Luc Godard, Jacques Rivette, Jacques Doillon, Eric Rochant, Claude Miller, Claire Devers, Jeanne Labrune, Rithy Panh, Pascal Bonitzer och Manuel Pradal.

EMMANUEL DE CHAUVIGNY (scenografi)

Emmanuel de Chauvigny har arbetat för bl a Otar Iosseliani, Jacques Rivette, Michael Haneke och Pascal Bonitzer.

EMMANUELLE CASTRO (klippning)

Emmanuelle Castro har arbetat för Louis Malle, Laurence Ferreira Barbosa, Emmanuel Finkiel, Nicole Garcia och Jean-François Stévenin.

EMMANUEL FINKIEL (konstnärlig rådgivning)

Emmanuel Finkiel skrev och regisserade *Madame Jacques sur La Croisette* (Cesar för Bästa kortfilm, 1997) and *Voyages* (Cesar för Bästa debutfilm, 2000).

YAËL FOGIEL (verkställande producent)

1995 bildade Yaël Fogiel produktionsbolaget Les Films du Poisson tillsammans med Laetitia Gonzalez. Idag har de producerat över 60 kort-, dokumentär- och TV-filmer. 1998 producerade Fogiel sin första spelfilm, Emmanuel Finkiels *Voyages*. Les Films du Poisson har på senare år koncentrerat sig på spelfilmsproduktion med filmer från regissörer som Julie Bertuccelli, Laurence Ferreira Barbosa och Mathieu Amalric.

Breven från Otar

I ROLLERNA

Eka	Esther Gorintin
Marina	Nino
	Chomassuridze
Ada	Dinara Drukarova
Tengiz	Temur Kalandadze
Russiko	Russudan
	Bolkvadze
Alexi	Sasja Sarisjvili
Niko	Duta Sjchirtladze
Berbern	Abdallah Moundy
Dora	Mzia Eristavi
Mika, granne	Zura Natrosjvili
Hjärtläkaren	Nodar Mdzinarisjvili
En affärsman	Jacques Fleury
En postkassörskas	Manon Abasjidze
Universitetsläraren	Irina Tuchulova
Fader Alexi	Iago Demetrasjvili
Fotografen	Vaja Djalagania
Flygvärdinna	Sarah Chaumette
Doras son	Misja Eristavi
En tjänsteman	Alexandre
	Macharoblisjvili
Fabriksdirektören	Misja Mujiri
Andra affärsmannen	Frédéric Payen
Andra postkassörskan	Manana Taralashjvili
Grannkvinna	Medea Roinsjvili
Otar (på fotografi)	Gocha Darbaidze
Taxichaufför	Malanime Sissokho

PRODUKTIONSUPPGIFTER

Regi, manus	Julie Bertuccelli
Manus	Bernard Renucci
Manusbearbetning	Roger Bohbot
Filmfotograf	Christophe Pollock
Ljud	Henri Morelle
Klippning	Emmanuelle Castro
Ljudmix	Olivier Goinard
Mix	Thomas Gauder
Regiassistent	Gabrièle Roux
Scripta	Els Rastelli
Exekutiv producent	Yaël Fogiel
Casting	Stéphane Batut
Scenografi	E. de Chauvigny
Make-up & frisör	Mzia Kentsjasjvili
Kostymer	Nathalie Raoul
Produktionsledare	Mat Troi Day
Producenter	Yaël Fogiel och Laetitia Gonzalez
Producent, Belgien	Diana Elbaum
Producent, Georgien	Jana Sardlisjvili

En fransk-belgisk samproduktion 2003
Exekutiv producent: Les Films du Poisson
Produktion: ARTE France Cinema, Entre Chien et Loup, Studio 99 och Canal + med stöd från Centre National de la Cinématographie, Eurimages, Centre du Cinéma et de l'Audiovisuel de la Communauté française de Belgique et des télédistributeurs wallons
i samarbete med RTBF (belgisk TV) med stöd från Procirep, l'Atelier de Production Centre Val de Loire
manusstöd: la Région Centre, l'Association Beaumarchais samt Ateliers du Cinéma Européen

Musik

“Liberté la nuit”, “Valse nostalgique” av Antoine Duhamel, framförd av Rosamonde Quartet med Elisabeth Saglier Duhamel på piano, dirigent Leonardo Gasparini och inspelad i Libanesiska kyrkan av Igor Kirkwood
“Spiegel im Spiegel”, “Für Alina” av Arvo Pärt
“Poissons” av Dato Evgenidze
“Concert horoscope” Auditorium de Saint Germain-des-Prés

TEKNISKA UPPGIFTER

Längd: 102 min
Bildformat: VF 1:1,85
Filmformat: Färg, 35mm, svensk text
Ljud: Dolby SRD
Dialogspråk: franska, ryska och georgiska
Censur: barntillåten
Distribution novemberfilm
Ans. utgivare: Martin Sörnäs
Översättning: Thomas Löwhagen
Tamila Revisjvili
Thomas Lunderquist
Distribution: novemberfilm/Kulturföreningen
Kedjan

PRESSMATERIAL OCH PRESSBILDER FINNS ATT HÄMTA PÅ WWW.NOVEBERFILM.COM